

Storytelling on Labour Law

เรียบเรียง - อรรถพล มนัสไพบุคลย์

หยิก เมืองแมน/แทน พันทาง/จ่าง ทร:กุล/บุญ ไพริน/ทวิล จำเพาะ
ผาด มะนาว/พร้าว สะเทก/แตร ตรีพน/โพน บ้านส้ม/โกสุม/ทองดี ทร:นง

เรื่องที่ 40 ขาดงาน 1 วัน เลิกจ้าง จ่ายค่าชดเชยต่างกันหนึ่งล้านบาท

Story

นี่คือศึกช่างชนช่างในบริษัท

เพราะเป็นการเลิกจ้างรองกรรมการผู้จัดการ
ลูกจ้างรายนี้ เศร้า... ค่าชดเชยหายไปกว่าหนึ่งล้านบาท

Storytelling on Labour Law ขอเล่าเรื่อง.....

1. นายเอก เป็นลูกจ้าง เป็นผู้บริหารระดับสูง ตำแหน่ง
สุดท้ายเมื่อถูกเลิกจ้าง เป็น รองกรรมการผู้จัดการ
ค่าจ้างเดือนละ 350,000 บาท และมีเงินประจำ
ตำแหน่งอีกเดือนละ 50,000 บาท รวมเป็นค่าจ้าง
ทั้งสิ้น เดือนละ 400,000 บาท **คำนวณแล้วได้รับ
ค่าจ้างวันละ 13,334 บาท (ปัดทศนิยม)**
2. นายเอก เข้าทำงานเป็นลูกจ้างของบริษัท A ตั้งแต่
วันที่ 1 มีนาคม 2546 และถูกเลิกจ้าง **เมื่อวันที่เป็น
ลูกจ้างทำงานกับบริษัท A ครบ 20 ปี พอดี !**
ซึ่งการเลิกจ้างครั้งนี้ เป็นการขัดแย้งในเชิงบริหาร
ทัศนคติในการทำงานไม่ตรงนโยบายกับบริษัท
บริษัท A เลิกจ้าง โดยจ่ายค่าชดเชย
3. ในปีที่ถูกเลิกจ้าง **นายเอกไม่พอใจบริษัท ได้ขาดงาน
ไป 1 วัน** (ตามระเบียบข้อบังคับการทำงานของบริษัท
จะต้องลงงานกับกรรมการผู้จัดการให้ถูกต้อง
แต่นายเอกขาดงานไป 1 วัน โดยไม่ลา)

4. การจ่ายค่าชดเชย ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 แก้ไข ปี 2562

มาตรา 118 (5) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน

มาตรา 118 (6) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบยี่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสี่ร้อยวัน

5. ประเด็นในเรื่องนี้คือ การที่บริษัท A เลิกจ้างนายเอก เลิกจ้างในวันที่ทำงานกับบริษัท A มาครบ 20 ปีพอดี นายเอกควรได้รับค่าชดเชย 400 วัน แต่เนื่องจากมีวันที่นายเอกขาดงาน 1 วันในปีที่เลิกจ้าง หากตัดวันที่ขาดงานนี้ออก นายเอกจะทำงานกับบริษัท A 19 ปี 11 เดือน 29 วัน (ไม่ครบ 20 ปี) จะทำให้ได้รับค่าชดเชย 300 วัน (ค่าชดเชยต่างกัน 100 วัน)

ทำงานครบ 20 ปีขึ้นไป
จะได้ค่าชดเชย 400 วัน

ไม่ครบ 20 ปี
จะได้ค่าชดเชย 300 วัน

6. หากนายเอกทำงานครบ 20 ปีขึ้นไป จะได้ค่าชดเชย 400 วัน ($13,334 \times 400$) เท่ากับได้รับค่าชดเชย 5,333,600 บาท

แต่หากต้องตัดวันที่ขาดงาน 1 วันออกไป ในการคำนวณค่าชดเชย นายเอกจะทำงานกับบริษัท A ไม่ครบ 20 ปี นายเอกจะได้ค่าชดเชย 300 วัน ($13,334 \times 300$) เท่ากับได้รับค่าชดเชย 4,000,200 บาท

ขาดงานวันเดียว ค่าชดเชยได้รับต่างกัน $5,333,600 - 4,000,200$ เท่ากับ เงินค่าชดเชยหายไป 1,333,400 บาท !!!

“แล้วตามกฎหมายแรงงาน วันที่ขาดงาน
ต้องนำมารวมคำนวณในการคิดค่าชดเชยไหมพี่?”

อู๋ นายฝึกหัด ถาม นายจ๋อน หัวหน้า
สำนักงานกฎหมาย

“ไม่รวม, ใช้ พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงานฯ มาตรา
19 และ มาตรา 118 ประกอบกัน เออ... มีคำพิพากษา
ศาลฎีกาตัดสินเรื่องนี้เป็นแนวทางไว้แล้วด้วย คุณลองไป
ค้นหาอ่านในแฟ้มรวมคดีแรงงานเอานะ”

นายจ๋อนตอบ แล้วรีบขับรถออกจากสำนักงาน
ไปพบลูกความตามนัด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 12037/2553

ลูกจ้างเข้าทำงานกับนายจ้างเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2545 และถูกเลิกจ้างเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 โดยระหว่างการทำงานเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2548 ลูกจ้างขาดงานไป 1 วัน โดยมีได้ลาให้ถูกต้องตามระเบียบ ปัญหาว่า ลูกจ้างทำงานติดต่อกันครบ 3 ปี จะมีสิทธิได้รับค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 180 วัน หรือไม่ (มาตรา 118 (3))

ศาลฎีกาวินิจฉัยชี้ว่า พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 19 บัญญัติว่า “**เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการทำงานของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นับวันหยุด วันลา วันที่นายจ้างอนุญาตให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของนายจ้าง รวมเป็นระยะเวลาการทำงานของลูกจ้างด้วย**” ซึ่งวันหยุดและวันลาดังกล่าวตามมาตรา 5 ให้คำจำกัดความว่า

วันหยุด หมายความว่า วันที่กำหนดให้ลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์ หยุดตามประเพณี หรือหยุดพักผ่อนประจำปี

วันลา หมายความว่า วันที่ลูกจ้างลาป่วย ลาเพื่อทำหมั้น ลาเพื่ออภิเษกสมรสอันจำเป็น ลาเพื่อรับราชการทหาร ลาเพื่อฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถ หรือลาเพื่อคลอดบุตร

จึงเห็นได้ว่า การที่ลูกจ้างขาดงานไปโดยมิได้ลา ทั้งมิใช่วันที่นายจ้างสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของนายจ้าง จึงไม่อาจนำเวลาที่ขาดงานของลูกจ้างมารวมเป็นระยะเวลาทำงานของลูกจ้างได้ เมื่อลูกจ้างขาดงานไปโดยมิได้ลาให้ถูกต้องตามระเบียบของนายจ้าง ลูกจ้างจึงไม่ได้ทำงานติดต่อกันครบ 3 ปี แต่อย่างใด จึงไม่ได้ค่าชดเชย 180 วัน (มาตรา 118 (3)) เพียงแต่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 90 วัน ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 118 (2)

**ตำแหน่งไม่ใช่อำนาจ
แต่คือความรับผิดชอบ**

อรรถพล มนัสไพบุลย์
สำนักกฎหมาย บริษัท กรุงเทพนิธิการ จำกัด

*ชื่อที่ปรากฏในบทความนี้เป็นนามสมมติ